

CZYTAJ W NUMERZE

- > PIELGRZYMKĄ DO WILNA
- > RĘKAWICZKA OJCA PIO

epifania

TYGODNIK PARAFII
RZYMSKOKATOLICKIEJ
Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 577 • TRZYDZIESTA DRUGA NIEDZIELA ZWYKŁA • 11 listopada 2024 r.

> SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII wg św. Marka (10, 46B-52)

Jezus nauczając mówił: «Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok». Potem usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie».

CZYTAANIA NIEDZIELNE:

(1 Krł 17,10-16);
(Ps 146,6c-7.8-9a.9bc-10);
(Hbr 9,24-28);
Aklamacja (Mt 5,3);
(Mk 12,38-44);

Ks. Marian Rowicki

Stosunek do pieniędzy, określa naszą relację do Pana Boga. Czy ufamy, że On troszczy się o nasz byt. Przypomnijmy sobie Izraelitów, wędrujących przez pustynię, których byt zależał od zaufania Stwórcy, czy ześle mannę, której nie mogli nazbierać na następny dzień... szli bez żadnych zabezpieczeń, zdani w zupełności na Boga. Czy umiemy położyć całą naszą ufność w Bogu... bo przyjdzie taki moment, że nic z rzeczy tego świata nam nie pomoże... tylko Bóg, wdowa z dzisiejszej Ewangelii wzywa do próbowania się.

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

„Dej pozór”

Odwiedzając kopalnie na Śląsku można spotkać ten właśnie napis w gwarze śląskiej. „Dej pozór” znaczy „Uważaj!”, „Zachowaj ostrożność”. W dzisiejszej Ewangelii Jezus przestrzega przed pozorantwem. Człowieku, „dej pozór na pozór”.

Pozory są czymś, co myli człowieka. Stwarzają wrażenie innej rzeczywistości niż ta, którą przeżywamy. Coś na pozór niegroźnego, choćby „zabawa w Halloween”, czego byliśmy nie tak dawno świadkami, może być w rzeczywistości czymś naprawdę duchowo niebezpiecznym. Coś na pozór bezwartościowego, może być skarbem całego życia, jak choćby „wdowi grosz” z dzisiejszej Ewangelii. Dej pozór – uważaj, abyś za szybko nie oceniał, za szybko nie wydawał wyroków w sprawach pozornie oczywistych. Zaskakujące jest, jak ludzkie spostrzeżenia, ludz-

ka „obiektywność” mogą być dalekie od prawdy.

Jezus wykazuje dziś uczonym w Piśmie ich faryzejską postawę. Robią wszystko, by ludzie ich chwaliłi, by uważali ich za wyjątkowo pobożnych, by przyznawali im najbardziej zaszczytne miejsca na zgromadzeniach... tymczasem ich serca są puste. Zawodowi pozoranci, ślepi przewodnicy ludu, ślepi bo przestali patrzeć na Boga – źródło całej Prawdy.

Mistrz z Nazaretu zmyślnie zestawia ich podejście z podejściem ubogiej wdowy. Dla uczonych w Piśmie jej datek to było tyle co nic. Być może spotkał się on nawet z politowaniem czy szyderczym śmiechem świadków tego wydarzenia. Wszakże widzieli „wielu bogatych, którzy wrzucali wiele”. Czymże wobec tego były dwa grosze tej kobiety? Otóż dwie najmniejsze wówczas w obiegu monety w jej ręku okazały się wszystkim. Jaki zaskakujący zwrot akcji przedstawia nam tutaj św. Marek. Jezus mówi, że „ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony”. Postawmy się na miejscu uczniów, z pewnością zaczęli się zastanawiać „jak to dała najwięcej? Przecież to

tylko dwa grosze...coś nam umknęło?” Jezus dopowiada: „Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie”. Grecki tekst mówi, że ona oddała *holon ton bion* co znaczy: całe swoje życie. To, co dla jednych jest marnym groszem, dla innych może być dosłownie wszystkim. Jakież trzeba mieć zaufanie, by całe swe życie oddać Bogu. Ostatecznie Jezusowi nie chodzi przecież o finanse, ale zaufanie właśnie. Zaufanie Bogu, który każdą, nawet z pozoru najbardziej beznadziejną sytuację może obrócić w dobro. Bóg jest miłością, a miłość nie ma ograniczeń. Warto dziś zapytać, czy ja jestem w stanie oddać Bogu wszystko? Czy ja wolę, jak bohaterowie dzisiejszej ewangelii oddawać Mu tylko z tego, co mi zbywa? Nie chodzi tu oczywiście o pieniądze, ale wszelkie „skarby” mojego życia: czas, zdolności, pragnienia. Jezus zaprasza nas dzisiaj, byśmy to wszystko Bogu powierzyli – On nas niczego nie chce pozbawić, a jedynie sprawić, by wydało owoc obfity.

Ks. Patryk Dąchór

Nowy biskup Warszawy

Ojciec Święty Franciszek mianował abp. Adriana Galbasa SAC nowym arcybiskupem metropolitą warszawskim. Ingres do katedry warszawskiej odbędzie się w sobotę 14 grudnia o godz. 11:00.

Adrian Józef Galbas urodził się 26 stycznia 1968 roku w Bytomiu, gdzie ukończył szkołę podstawową i średnią. W 1987 roku został przyjęty do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego Księży Pallotynów. W latach 1987-1988 odbył Nowicjat w Ząbkowicach Śl., a następnie studiował w Wyższym Seminarium Duchownym SAC w Ołtarzewie. Śluby wieczyste złożył 8 września 1993 roku w Zakopanem, a 7 maja 1994 roku w Ołtarzewie przyjął święcenia prezbiteratu. Po studiach, w latach 1998-2002 był prefektem alumnów w Wyższym Seminarium Duchownym w Ołtarzewie, a od 2002 do 2005 radcą w Zarządzie Prowincji Zwiastowania Pańskiego SAC. W 2003 roku został proboszczem parafii pw. św. Wawrzyńca w Poznaniu i był nim do 2011 roku.

W 2012 roku otrzymał tytuł doktora teologii w zakresie teologii duchowości, na UKSW w Warszawie. W latach 2011- 2019 był Przełożonym Prowincjalnym Prowincji Zwiastowania Pańskiego w Poznaniu. 12 grudnia 2019 roku został mianowany przez Ojca Świętego Franciszka Biskupem Pomocniczym Diecezji Elckiej. W diecezji elckiej był min.: Wikariuszem Generalnym, Przewodniczącym Komisji ds. Architektury i Sztuki, Moderatorem Kurii Biskupiej oraz odpowiedzialnym za formację stałą kapłanów z młodszych roczników święceń.

4 grudnia 2021 roku został mianowany przez Ojca Świętego Franciszka Arcybiskupem Koadiutorem Archidiecezji Katowickiej. Następnie, 31 maja 2023 r. został mianowany metropolitą katowickim. Ingres do archikatedry katowickiej odbył 17 czerwca 2023 r.

cd na ostatniej stronie ►

Pielgrzymka do Wilna

„.....Matka Boża wysłała Wam zaproszenie...”

Tymi słowami przywitała nas Siostra Zakonna w Kaplicy Jezusa Miłosiernego w Wilnie. Na to szczególne zaproszenie, w dniach 26-27 października 2024r. odpowiedziała pięćdziesięcioosobowa grupa pielgrzymów z parafii Objawienia Pańskiego w Bliznem Jasińskiego i parafii sąsiednich.

Mieliśmy wyjątkową okazję zwiedzić Starówkę, Plac Katedralny, kościół Św. Anny, Katedrę Św. Stanisława, kościół Św. Piotra i Pawła na Antokolu. Zobaczyliśmy też Górę Trzech Krzyży, pomnik Adama Mickiewicza, Uniwersytet Wileński. Nad przepięknym jeziorem Galve podziwialiśmy Zamek Wielkich Książąt Litewskich w Trokach. Piękno przyrody doceniliśmy będąc w Parku Belmont.

Dla każdego uczestnika wyjątkowym przeżyciem było uczestnictwo w Mszy Świętej w Kaplicy Jezusa Miłosiernego i możliwość zanieśnięcia osobistych prośb do Matki Najświętszej w Ostrej Bramie.

Wielkie wrażenie oraz swoiste „tchnienie historii” Polski poczuliliśmy zwiedzając słynny wileński Cmentarz na Rossie.

Na pewno zapamiętamy specjalnie przygotowany dla nas, przez Opiekuna z biura podróży, wieczorny spacer po Starówce *Szlakiem Wieszczów na wesoło...*, podczas którego poznaliśmy niektóre wydarzenia z życia Juliusza Słowackiego, Adama Mickiewicza i Czesława Miłosa.

Wyjazd ten był też znakomitą okazją do poznania smaków kuchni litewskiej i karaimejskiej.

Pewnie tę podróż każdy z nas zapamiętał nieco inaczej. Jednak przede wszystkim był to szczególny czas dla Boga i wsłuchania się w Jego wołanie.

**Niech Bóg błogosławi!
Telaimina tave Dievas!**

(w języku litewskim)

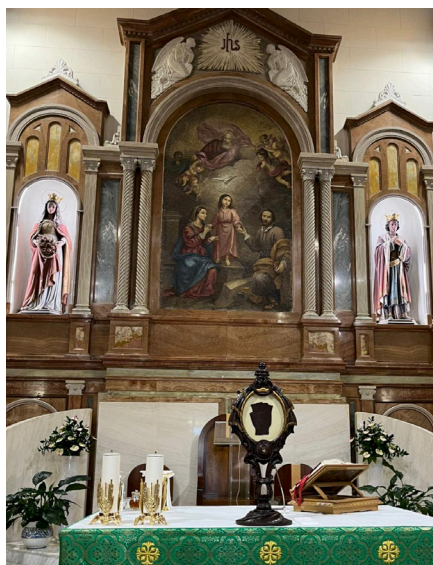
Uczestniczka pielgrzymki

RĘKAWICZKA OJCA PIO

ŚWIADECTWA
DLA UMOCNIEŃ
WIARY

Historia, którą opowiem, wydarzyła się w 2018 roku w Mazowieckim Szpitalu Onkologicznym w Wieliszewie. Posługiwałem wtedy modlitwą wstawienniczą we wspólnocie charyzmatycznej. Pewnego dnia znajomy proboszcz poprosił nas, byśmy odwiedzili umierającego kapłana Szymona z diecezji warmińsko – mazurskiej.

Rękawiczki zakrywały stygmaty na dłoniach ojca Pio. Z krwawiących ran, które kapucyn z Pietrelciny otrzymał w miejscach Ran Chrystusa (dłonie, stopy, bok) w ciągu 50 lat wypłynęło kilka tysięcy litrów krwi. Po śmierci stygmaty zniknęły bez śladu. Na zdjęciu: inna rękawiczka ojca Pio, zrobiona w Pietrelcynie przez Ks. Patryka Dąchora.

Ksiądz Szymon miał około 50 lat. Udaliśmy się do niego z moim kolegą Tomkiem i ze znajomym wikariuszem. Pierwsza Msza Św. o uzdrowienie w szpitalnej sali, w której przebywał ks. Szymon, miała miejsce, kiedy jego stan był już bardzo poważny. Wtedy, w trakcie modlitwy, przyszły do nas takie słowa, żebyśmy odmówili Magnificat (*Wielbi dusza moja Pana*). Tak uczyniliśmy. Ksiądz Szymon był tym widocznie zaskoczony. zapisał. czw za-

Ojcowie Enrique Porcu i Antonello Cadeddu są częstymi gośćmi w Polsce. Ich wspólnota Przymierze Miłosierdzia działa także w Polsce.

wsze odmawiamy Magnificat przy modlitwie wstawienniczej.

– *Nie, zdarzyło się to po raz pierwszy, że jesteśmy zdziwieni, że otrzymaliśmy natchnienie akurat do tej modlitwy* – oznajmiliśmy choremu kapłanowi.

– *Kochani, ja studiuje mariologię, jestem na doktoracie, kocham Maryję* – odparł ze wzruszeniem ksiądz Szymon, który wtedy jeszcze nie wiedział, że krótko po Matce Najświętszej przyjdzie do niego jeszcze jeden święty...

Stan księdza systematycznie się pogarszał. W Legionowie odbywały się akurat rekolekcje charyzmatyczne, prowadzone przez dwóch duchownych włoskiego pochodzenia, którzy wiele lat temu w Sao Paulo w Brazylii założyli tam słynną wspólnotę Przymierze Miłosierdzia. Byli to księża Antonello i Enrique. Postanowiliśmy poprosić o Enrique, aby pomodlił się nad ks. Szymonem. Zgodził się, więc po rekolekcjach pojechaliśmy razem do szpitala. Dołączył do nas jeszcze jeden Brazylijczyk, który chyba też był księdzem. Mieliśmy ze sobą relikwie trzeciego stopnia ojca Pio.

Razem z tymi relikwiami stanęliśmy u łóżka księdza Szymona. Trzymał je w ręku mój syn, a ojciec Enrique wyjął rękawiczkę ojca Pio, którą otrzymał od papieża Pawła VI. I tak we czworo modliliśmy się o uzdrowienie księdza Szymona.

Ksiądz Szymon nie odzyskał zdrowia fizycznego. Jakiś czas później zmarł. W trakcie jego pogrzebu na jaw wyszła jednak niesamowita rzecz. Proboszcz, u którego rezydentem był omadlany przez nas kapłan, odczytał załobnikom otrzymane od niego esemesy.

W pierwszych wiadomościach widać było, jak bardzo ksiądz Szymon chciał żyć. Pisał, że pragnie jeszcze pojechać na pielgrzymkę, że ma takie plany. Nie chciał i nie umiał zaakceptować śmierci.

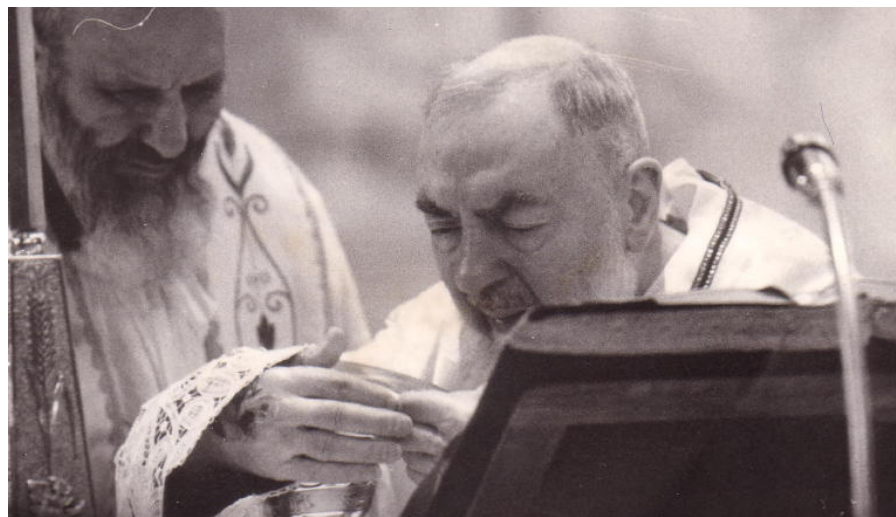
Ale potem nagle w korespondencji zaszła zmiana. Dowiedzieliśmy się, iż tego dnia, w czasie modlitwy z rękawiczką ojca Pio, do księdza Szymona przyszła intensywna myśl, że skoro Pan Bóg już go chce u siebie, to on swoje życie odda jako żertwę ofiarą za chorych w tym szpitalu, w szczególności za niewierzących. Gdy usłyszałem tego esemesa, oczami pamięci zobaczyłem twarz księdza Szymona podczas ostatniej, trzeciej modlitwy wstawienniczej o jego uzdrowienie. W ów dzień, gdy leżał w szpitalnej izbie, kiedy dogasało jego życie, był już pełen pokoju. Był już zupełnie innym człowiekiem, już nie zbuntowanym kapłanem, mającym pretensje do Boga, lecz kimś pogodzonego ze swą drogą, radośnym wewnątrz.

Takie łaski wyprosił mu ojciec Pio, orędownik kapłanów, który w bólu stygmatów często upominał się o nich u Boga i prosił w intencji ich świętości. Mogę powiedzieć, że i w tym przypadku kapucyn z Pietrelciny okazał się agentem od zadań specjalnych. Przyszedł z pomocą księdzu z Polski, na ostatniej prostej jego życia. My prosiłszy o uzdrowienie księdza Szymona i ono rzeczywiście się dokonało, ale na o wiele głębszym poziomie niż to fizyczne – w kapłańskim sercu, powracającym do Ojca.

Paweł

podczas pielgrzymki do Częstochowy wysłuchała

Paulina Konieczna

Ojciec Pio z Pietrelciny podczas Mszy Św. z widocznymi stygmatami.

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **10.11 – niedziela**, zbiórka do puszek na pomoc Kościołowi w Ziemi Świętej
2. **11.11 – poniedziałek**, wspomnienie św. Marcina, święto, rocznica odzyskania niepodległości, módlmy się w intencji Ojczyzny, po Mszy św. o g. 18.00 wystąpi chór męski Lira z programem „Z pieśnią na ustach ku wolności”
3. **12.11 – wtorek**, wspomnienie św. Jozafata
4. **13.11 – środa**, wspomnienie pierwszych męczenników Polskich, św. Benedykta, Mateusza, Izaaka, Krystyna
5. **16.11 – sobota**, wspomnienie NMP Ostrobramskiej, Matki Miłosierdzia
6. **17.11 – niedziela**, po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie dzieci przed I Komunią
7. **11.11 – poniedziałek, Święto Niepodległości**, są zaproszenia na Mszę św. o g. 10.00 w Świątyni Opatrzności. Po Mszy św. wieczornej w naszej parafii wystąpi chór męski Lira.
8. Zapraszamy do czytania prasy katolickiej
9. Są **wolne intencje mszalne** na ten rok

► cd. Nowy biskup Warszawy

W listopadzie, tego samego roku, Abp Adrian Galbas był członkiem polskiej delegacji na synod, razem z ówczesnymi przewodniczącym KEP abp. Stanisławem Gądeckim i wiceprzewodniczącym KEP abp. Markiem Jędraszewskim.

W Konferencji Episkopatu Polski abp Galbas pełni funkcję przewodniczącego Rady KEP ds. Apostolstwa Świeckich. Jest też członkiem Zespołu ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej, delegatem ds. Apostolstwa Chorych oraz delegatem ds. Ruchu Szentszackiego w Polsce.

Także w tym tygodniu diecezja warszawsko-praska zyskała nowego biskupa pomocniczego. Ojciec Święty Franciszek mianował nim ks. Tomasza Zbigniewa Sztajerwalda, dotychczasowego rektora Wyższego Seminarium Duchownego diecezji warszawsko-praskiej.

KAZIMIERZ KARDYNAŁ NY CZ
METROPOLITA WARSZAWSKI

Warszawa, 10 listopada 2024 roku

Umiłowani Diecezjanie,

zapraszam Was w poniedziałek, 11 listopada, do Świątyni Opatrzności Bożej na uroczystości związane z obchodami Święta Niepodległości.

O godzinie 10.00, w obecności najwyższych władz państwowych, zostanie odprawiona uroczysta Msza Święta, podczas której będziemy dziękować Opatrzności Bożej za wolną i niepodległą Ojczyznę oraz zawierzać Bogu losy Polski i całego narodu. W czasie Eucharystii zostanie zapalona historyczna Świeca Niepodległości.

O godz. 17.00 odbędzie się patriotyczny koncert *Z Polskich Gór ku Wolności* z udziałem znamienitych artystów, m.in. Małej Armii Janosika. Tradycyjnie po nim nastąpi wspólne śpiewanie pieśni religijnych i patriotycznych.

Świętowanie zakończymy o godz. 19.18 zapaleniem Świecy Niepodległości w Świątyni i naszych domach oraz Mszą Świętą z uroczystym odmówieniem Aktu Dziękczynienia Polski za dar wolności.

Wszystkim udzielam pasterskiego błogosławieństwa, prosząc jednocześnie o nieustanną modlitwę w intencji Ojczyzny.

Kazimierz Kardynał Nycz

† Kazimierz Kardynał Nycz
Administrator Apostolski Archidiecezji Warszawskiej

Zaproszenie Księdza Kardynała należy odczytać w niedzielę, 10 listopada br., na wszystkich Mszach świętych, w ramach ogłoszeń duszpasterskich.

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,

październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00

a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa,
piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

NOWE KONTO PARAFII

Nastąpiła zmiana konta parafialnego

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

REDAKCJA

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery
Epifanii razem z Epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary

złożone do koszyka

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Redakcja zastrzega sobie prawo
modyfikacji tekstów.

DOMINIUM

